

[Ministeren for offentlige arbejder]

på arbejdspladserne som en følge af, at der på arbejdsmarkedet udvises større omhu med anmeldelse af ulykkestilfælde af alle arter.

For de af elektricitetsrådet registrerede og behandlede elulykker, som også omfatter de ulykker, der har fundet sted andre steder end på arbejdspladser, fordeler antallet af tilskadekomne (herunder døde) sig i de seneste år således:

1977	111
1978	120
1979 1. halvdel	42 (foreløbig opgørelse)
1979 2. halvdel	44 (foreløbig opgørelse)

Det skal særlig bemærkes, at der ikke efter indførelsen af den nye kontrolordning pr. 1. februar 1978 er registreret ulykker, der har kunnet henføres til typefejl ved elektrisk materiel.

Elulykker, der fører til død, er naturligvis genstand for særlig opmærksomhed, og det kan konstateres, at antallet af dødsulykker forårsaget af elektricitet er mere end halveret siden første halvdel af halvfjerdserne, hvor der gennemsnitligt forekom 12 dødsulykker pr. år. I anden halvdel af halvfjerdserne har det gennemsnitlige antal dødsulykker ved elektricitet været 4,5.

Det faktiske antal dødsulykker ved elektricitet har de seneste år været:

1977.....	4
1978.....	5
1979 1. halvdel	0
1979 2. halvdel	3

Spørgsmålet om ventetiden for at få produkter prøvet hos Demko har som bekendt været genstand for flere spørgsmål til tidligere trafikministre, og som det ligeledes vil være bekendt, er der i forbindelse med det nu fremsatte forslag til ny stærkstrømslov udfoldet bestræbelser på at øge kapaciteten af Demkos prøvningsvirksomhed, således at ventetiden kan nedbringes betydeligt. En nylig påbegyndt analyse af problemerne i forbindelse med Demkos virksomhed forventes afsluttet i løbet af 1980.

Efter den før 1. februar 1978 gældende kontrolordning betalte indehavere af godkendelser af elektrisk materiel dels en forholdsvis lille prøvningsafgift, dels en årlig afgift beregnet på grundlag af omsætningen af det

pågældende produkt. Afgifterne var fastsat således, at de dækkede samtlige Demkos udgifter. Efter indførelsen af den nye kontrolordning kunne man ikke opretholde årsafgiften, fordi denne var afhængig af tilstedeværelsen af en her i landet bosat repræsentant for sælgeren, hvilket er uforeneligt med EFs bestemmelser. Afgiften blev derfor lagt om til en prøvningsafgift én gang for alle, og dette medførte en stigning på 120 pct. i forhold til den dagældende prøvningsafgift, der som nævnt var ret beskeden i forhold til årsafgiften, som til gengæld faldt helt bort. Imidlertid fandtes det heller ikke stemmende med EFs regler at fastsætte afgifterne højere, end hvad der svarer til kostprisen for prøvningerne. Ved den i 1977 gennemførte ændring af stærkstrømsloven blev det derfor bestemt, at den del af Demkos udgifter, der ikke kan afholdes af prøvningsgebyrerne, dvs. udgiften til markedskontrol, administration af kontrolordningen, udarbejdelse af nye bestemmelser etc. samt eventuelle underskud ved prøvningsvirksomheden, fremtidig skulle afholdes af elværkerne. Dette har resulteret i, at Demkos indsendere, der i 1977-78 betalte afgifter svarende til 98,2 pct. eller ca. 11,7 mill. kr. af Demkos samlede udgifter, i 1978 og 1979 kun betalte henholdsvis 35,3 pct. (ca. 4,3 mill. kr.) og 31,0 pct. (ca. 6,3 mill. kr.) af de samlede udgifter, medens elværkerne har betalt resten.

Spm. nr. 500

Til *miljøministeren* (11/3 80) af:

Maisted (FP):

»Vil ministeren redegøre for Kommunekemi A/S' ulovligheder?«

Begrundelse

Jeg henviser til ombudsmandens svar til foreningen i sommerbyen Nyborg på en klage indleveret for 4½ år siden, jfr. Aktuelt den 3. marts 1980.

Besvarelse (21/3 80):

Miljøministeren (Erik Holst):

Som det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, er det rigtigt, at ombudsmanden har foretaget en undersøgelse af forholdene omkring Kommunekemi A/S i Nyborg.